

Normandië

21 maart 2016

Normandië is in voorjaar en zomer druk bezocht door toeristen uit alle windstreken. Het vroege voorjaar of late najaar is dan ook de beste keuze voor deze rit.

Begin maart ging het weer de goede kant op: droog, maar wel een beetje fris. Op maandag 14 maart vertrokken we voor een zesdaagse rit naar Normandië. Aangezien de deelnemers aan deze rit uit de meest uiteenlopende delen van Nederland kwamen, werd de Wouwse Tol Noord als ontmoetingsplaats gekozen. Rond 10 uur kwam iedereen aangereden.

Het plan was om zo snel mogelijk naar Calais te rijden en van daaruit toeristisch verder te rijden. In België werd de westelijke ring van Antwerpen genomen, via de tol tunnel. Daarna werd de E34 genomen om de files op de E17 bij Gent te ontwijken.

Ten zuiden van Calais werd bij Blanc Nez de toeristische weg zuidwaarts genomen. Het valt echt op dat het landschap langs de kust, ten zuiden van Calais, schitterend is.

Voor de eerste overnachting was gekozen voor Dieppe, waar we hotel Windsor hadden geboekt. De motoren konden op het hotelterrein voor het hotel worden geparkeerd. Een prima hotel in het centrum van Dieppe.

Na een goede nachtrust zijn we rond half tien weer op de motor gestapt voor de rit naar Courseulles-Sur-Mer. Wederom een prachtige rit, maar op het laatste stuk van de route wordt het duidelijk dat vele vroeger rustige kustplaatsen flink onder handen zijn genomen door projectontwikkelaars. Plaatsen als Deauville, Cabourg en Luc-sur-Mer zijn niet meer te herkennen en in de zomer moet het hier echt een gekkenhuis zijn.

Voor de liefhebber was het vandaag mogelijk om wat herinneringen aan de tweede wereldoorlog te bezoeken. Zo lagen de kanonnen van Merville en de Pegasus brug op onze route. Voor het veroveren van de Pegasus brug werden zweefvliegtuigen ingezet.

In Courseulles-Sur-Mer werd overnacht in het Hotel de Paris, een hotel aan Juno beach. De motoren konden voor de deur worden geparkeerd, maar helaas had het hotel geen lift en moest de bagage via de trap omhoog.

Na wederom een uitstekende nachtrust werd de route langs de kust genomen. Langs dit deel van kust begon aan het einde van de tweede wereldoorlog de bevrijding van Europa. Vele Duitse ka-

De kust bij Blanc Nez

De zwaar bevochten Pegasus brug

nonnen, bunkers herinneren aan de zware verdediging. Aan de enorme begraafplaatsen is te zien dat de bevrijding van Normandië gepaard is gegaan met veel bloedverlies. Mooie route en historisch gezien toch wel interessant. We hebben overigens niet alle bezienswaardigheden bezocht; daar is de dag toch te kort voor. De route loopt ook via het bekende plaatsje Sainte-Mère-Église, waar tijdens de bevrijding op 6 juni 1944 een parachutist in de kerktoeren bleef hangen. Er hangt nog steeds een parachute in de kerktoeren.

Voor de overnachting hadden we origineel de plaats Saint-Vaast-la-Hougue in gedachte, maar aangezien veel hotels in het laagseizoen zijn gesloten moest uitgeweken worden naar Réville. Het geboekte Hotel Au Moyne de Saire in Réville bleek een uitstekende keuze: mooi hotel, goed restaurant en wederom een prima parkeerplaats voor onze motoren.

Sainte-Mère-Église - de parachutist lijkt er nog steeds te hangen

De volgende dag werd nog een laatste stuk in noordelijke richting gereden. Langs mooie kusten en overblijfselen van een groot bunkercomplex bij Néville-sur-Mer ging het richting Cherbourg. We zijn wel met een grote boog om Cherbourg heen gegaan, richting het noordwestelijke puntje van Normandië. De kust en het landschap zijn aan de westkust echt schitterend en hier werd een deel van de prachtige "route des Caps" richting het zuiden gevolgd. De overnachting was geboekt bij het Ibis hotel in Granville. Prima hotel aan de jachthaven en de motoren konden voor de deur staan.

De prachtige westkust van Normandië - rotsen en zandstranden

Op vrijdag reden we vanuit Granville weer in oostelijke richting door de binnenlanden van Normandië. De geplande route liep vanuit Granville via allerlei mooie wegen naar Dieppe. Dieppe is een stukje om, maar in de binnenlanden van Normandië zijn in deze tijd van het jaar nauwelijks hotels te vinden. De hotels die er zijn hebben vaak weinig kamers. De route was weer prima en vanwege de lengte van de rit waren wat snellere en bochtige wegen gekozen. Heerlijk! Tijdens deze rit kom je overigens weinig overblijfselen van tweede wereldoorlog tegen. Vrijdag overnachten we weer in Dieppe en dan is de overnachting voorzien in het hotel dat we op de heenweg ook al hebben aangedaan: Hotel Windsor.

Op zaterdag werd weer huiswaarts gereden. Het eerste deel toeristisch naar Duinkerken. Het deel door Noord-Frankrijk is leuk, maar ruim voor Duinkerken wordt het landschap wat vlak en daarom ook wat minder interessant. De wegen zijn in het laatste deel van Noord-Frankrijk wel snel en met de uitgezette route wordt de tolgeweg vermeden.

Vlak voor Duinkerken, vlak bij Saint-Omer komt de route langs La Coupole. Deze immense bun-

ker werd in 1943-1944 gebouwd door de Duitsers en moest de lanceerbasis worden van V2-raketten tegen Londen. Dit museum hebben we niet bezocht, want we wilden huiswaarts. Na Duinkerken werd via de snelweg naar Antwerpen en Nederland gereden. Deze dag waren we om 09:30 uur vertrokken en waren rond 16:30 uur weer thuis.

We konden terugkijken op een geweldig leuke trip. We hebben veel mooie wegen gereden en ook mooie en interessante dingen gezien. Het was elke dag droog en voornamelijk zonnig; de kou moest voor lief genomen worden en viel uiteindelijk wel mee.

Met deze groep van vier konden de hotels geboekt worden via booking.com. Als de groep groter is, dan zal elk hotel gebeld moeten. Op booking.com worden in deze omgeving in een hotel zelden meer dan vier kamers aangeboden.

Maart is wel een erg goede tijd om deze trip te rijden, want van enig toerisme is nog geen sprake en je hebt Normandië voor jezelf.

Hotel de Paris in Courseulles-Sur-Mer